

יציאות השבת פרק ראשון שבת

עין משפט נר מצוה

יח א מיי פ"ד מהל' שנת
הלקט וכו' טעם לאוין סה
טושי"ע א"ח פ"י שמו ספיק
א:
יב ב מיי"ש סה"כ א' וסמג
שם טושי"ע א"ח ס'טן
גמה ספיק א:
ג ג מיי"ש שם טושי"ע שם
ספיק ב:
בא ד מיי"ש שם טושי"ע שם
ספיק א:
בב ה מיי"ש סה"כ מהל' שנת
הלקט ב:
בג ו מיי"ש פ"ד שם ה"ל ו
סמג שם טושי"ע א"ח
כד ז מיי"ש סה"כ א' וסמג
שם טושי"ע א"ח ס'י
שמו ספיק ב:
כה ח מיי"ש שם טושי"ע יג
שם טושי"ע שם טושי"ע:
כו ט מיי"ש סה"כ מהל' שנת
הלקט ה"ב סמג
כז י מיי"ש פ"ד מהל' שנת
הלקט ו' סמג שם
טושי"ע א"ח ס'י שם
ספיק ב:

מירי דהוה אמעביר חפץ ברה"ה. ה"ל לנמקט המוציא לאיירי ציה
לעיל א' דכל כמה דלא מנח ליה מפיטר אלף משום דבשר הכי
נקט מעביר נקט ליה נמי השמא וזכל עיני העברה צ"ה קאלמ:
התם ב"ה היבא דמנח ליה מקום חיוב ברה"ה ומושיט
ומעביר ד"א צדיק דהוה ליה דרך למעלה מיי

דחייב צ"ד אע"ג דלא הוה מנח ליה
למעלה מיי פטור מ"מ"מ תחמיו
במקום שמהלך מקום חיוב הוא אצל
סטיו הקרקע נמי מקום פטור הוא:
מירי דהוה אצדי ר"ה. ו"א"ת מה
פשוט לן יותר דרך לדי ר"ה

מדרכ סטיו ו"ל דדרך צית שיש
לפניו לדין וכן היה מסתמא במשכן:
היבא דאיבא חיפופי בו. ומיניה
צפ' כל גגות (עירובין זל. וספ)

פריך' ולפלוג צדי ר"ה דעלמא פירוש
ואמאי פליגי בחזר שפרכה"ה ומשני אי
הו פליגי בעלמא ה"א כי פליגי רבנן
עליה ה"מ היבא דאיבא חיפופי אצל
היבא דליבא חיפופי מודו קמ"ל
ושמע דר"א נמי פליג צדיבא חיפופי
וי"ל דה"ק קמ"ל היבא דליבא חיפופי
דוקא פליגי אצל היבא דליבא חיפופי
מודה רבי אליעזר אי נמי היבא
סוגיא כרז פפא דהכא דלא מחלק:
המושיט והזורק חייב. ו"א"ת
אמאי מודה במושיט
וזורק כיון דלא יליף דרך סטיו מדרכ
לדי לענין (ו) ולצני ה"ל לא יליף
צורק ומושיט וי"ל דע"ג עושי מעביר
דרך לדי נמי פטור אע"ג דהיה
במשכן משום דמהלך כעומד דמי
אצל זורק ומושיט דרך סטיו יליף
מזורק ומושיט דרך לדי:

ארבע רשויות לשבת. ק' לנשצ"א
יתני ה' רשויות דהא
קדפך יותר מצית סתמים שלא הוקף
לדיה"ה הורק מרה"ה לתוכו או איפכא
חייב ואין מטלטלין צו אלף ד"א וי"ל
דהיה רה"י גמור אלף לענין דאין
מטלטלין צו אלף ד"א עשאו"ה
וכרמלית ולהכי נמי לא תני חזר שלא
עירבו"ה: **ברמלית**. ד' צירושלמי
צריש שנת תני ר' חייא כרמל רך
ס' (ומלא) ^{טו} לא לא ולא יבש אלף צינתי
ה"ג כרמלית אינו לא כרמ"ה ולא
כר"ה: יתר ע"ב בן א"ר יהודה.
הכי מיתני' בתוספתא פרק ו' (ה"ט)
דעירובין אחד חלון שצין צ' חלרות
ואחד חלון שצין שני צמים כו' וגשרים
ונפשות ור"ה מקורה מטלטלין תחמיו
צצנת דברי ר' יהודה יתר על כן
א"ר יהודה כו' פירוש יתר ע"כ שני
צמים משני לדי ר"ה דאף על גב
דליכא למימר פי תקרה יוד
וקומס כמו צגשרים ונפשות ור"ה
מקורה דרישא אפ"ה נושא ונתן
צאלמע דקסבר ר"י צ' מחילות
דאורי' כדלמנן צפ' כל גגות (עירובין
סה.) ו"א"ת אמאי לא מיייתי הכא מתני'
דכל

מידו דהוה אמעביר חפץ צר"ה. יותר מד' אמות וכל כמה דלא מנח
ליה פטור וכי אמהי חייב ואע"ג דאיפסיק הילוכא ציני וציני:
מסתמא ד' לפוף ד'. אמות מנומלמות: **לנוי** עלמא מקום חיוב
אס יעלה חוץ לדי' ויחזר כפן שהרי העבירו ד' שלימות: אלדי

ר"ה. מרה"י לרה"ס) כיון חזר שפרכך
לרה"ה דהוה מקום המחילה לדי ר"ה
ופליגי בה ר' אליעזר ורבנן בעירובין
צפ' כל גגות' ואמרי רבנן דלאו כר"ה
דמו ואפ"ה כי אפיק מרה"י לרה"ה דרך
שם חייב: היבא דליבא חיפופי. כגון
היהא דעירובין: היבא דאיבא חיפופי.
נועליס יתדות קטנות ולפי הכותל
שימוש שם עגלות וקרונות ופני יחופו
בכותל ופילוהו: מיי שמע' ליה. דהוי
ר"ה ואפילו הכי כי מפיק לרה"ה דרך
שם חייב: צוריק. מחנות לפלטיא
דרך סטיו דמייב דהא לא נח בצרמלית
מילי: המכניס והמוציא פטור.
דמהלך כעומד והא נח גופו בצרמלית:
ד' רשויות. כוליה שפרכ ליה: גדר.
כותל שהוא גבוה י' ורחב ד' הוי
רה"י: סרטיא. מסילה שהולכין בה
מעיר לעיר: פלטיא. רחבה של
עיר שסס מתקלפין לקמורה: ומצואות.
של עיר רחבים י"ו אמה: המפולשין.
משני ראשיהן (ה) לפלטיא: עגוש כרס.
צלא התראה: ונסקל צתראה:
צקעה. שות רחבה קנפני"א צלע"ו:
איסטוויני. שלפני החנויות שיוצאים
שם סומריס: והכרמלית. לקמיה"ס
פריך אטו כל הני יס וצקעה לאו
היינו כרמלית דקמי תנא לעיל: אינן
לא כרשוס היחיד. משום דלמיא
לרה"ר דאין להם מחילות: ולא
כר"ה. דאינן דומין לדגלי מדבר
דלאו דהילוכא דריש עירובין: אין
נושאין ונותנין צבוקן. כלומר אין
מטלטלין צהן אלף צתוך ד' משום
דדומין לרה"ה וגורו צהן רבנן אטו
ר"ה: ואס הוציא והכניס פטור.
והוה כרמלית האמורה למעלה:
חזר על צביס. שפתוחין לחזר
חזר שיש וחזר פתוחה לרה"ר ע"כ
הצמים יוצאים דרך החזר לרה"ר:
ומצואות שאינן מפולשין. שראשו
אחד סתום וחלרות פתוחין לו וציני
החלרות יוצאין דרך מצוי לרה"ר:
עירבו. כל הצמים של חזר יחד צפת
וכן לענין המצוי אס עירבו החלרות
הפתוחות לו צית: מושרים. להכניס
ולהוציא מן הצמים לחזר וכן מן
החלרות למצוי: לא עירבו אפורין.
מפני שהצית מיוחדת לצעליה והחזר
רשות לכולן ונמצא מוציא מרשות
לרשות אע"פ שמהינן רה"י לעשות
וקמ"ל צביתא יתר על כן.
אפילו הכי ליתא פי תקרה
החלל וילא שמי מחילת
מעליה. מחילת צית מחילת
ומחילת צית השני מחילת סג
בתקפתא פורתא (סו א.).

לענין רש"י

קנפני"א. עירבה. שדות.

מוסף רש"י

צדי רה"י. סמון למים,
שומקין האן מן הצמים
אבנים ומכשולים והמקום
חיוב העגלות ומחולן חופי
ולפני קרי צדי רה"י
(מכובות א'). סרטיא. דרך
הילוך לפני ארס. ופלטאי
כחוס' למושיט (עירובין
א.). ומבואות המפולשין.
שעומקן לגלי מדבר, לכל מיל'
דשנת משקן גמריק. ונעלמת
של ליים צבוח' כו' ונעלמת
אולי, כדלמנן צבוקן (לקמן)
צלי ר' אמר חזקת ומושיט
מ"ל קמ"ל (עירובין ב.). א"ת
עומד על האסקופה כותל
כו'. ואפילו אסקופה דרבנן
ליכא (סו א.). מי שיש לו
שני בתים כו'. על גבי מנה
אינו צבוח עליה צית צפית
שצמי צדי רה"י וכן גמרי
המפולשין לרה"י ודעי ר'
יהודה למחילת מוחיה פתוח
פי תקרה צו וסומס, שסס
כל גגות הטיה (עירובין ז').
וקמ"ל צביתא יתר על כן.
אפילו הכי ליתא פי תקרה
החלל וילא שמי מחילת
מעליה. מחילת צית מחילת
ומחילת צית השני מחילת סג
בתקפתא פורתא (סו א.).

רבינו חננאל

ואמרי מירי דהוה אמוציא
דרך צדי רשות הרבים, התם
לאו אפי"ה דאי מנח ליה
בצדי רה"ר פטור, כי מפיק
לה לרה"ר חייב, הכא נמי
כן. והוה דאי להוה כותל
שהוה צדי רה"ר חיפופי,
פי אבנים ויצאות מן הקוד
כודים כו' שאל חייב
והיכנסו התבמות ובני אדם
העובדים באין בקיר
והרשותה, דאפילו לר'
אליעזר דאמר צדי רה"ר
כרה"י ון. היבא דאיבא
חיפופי דברי הכל לאו
כרה"י נענה. א"ר יוחנן
מודה בן עזאי שהזורק
מחנות לפלטיא דרך סטיו
חייב, היבא דאיבא חיפופי
הזורק ואחד המושיט ואחד
המוציא ואחד המכניס
מחנות לפלטיא דרך סטיו
חייב, בן עזאי אומר המוציא
והמכניס פטור המושיט
הזורק חייב, מי"ט לא
אמרינן קלוטה כמו
שהנחה. ד' רה"ר רשויות
לשבת, תרי"ד ור"ה ר' רשויות
ט"ח וכן גרובה י' ורחב ד' זו היא למעוטי הא רחבי' ור"ה מ"י שיש לו ב' בתים בשני צדי רה"ר

גליון הש"ס

תוס' ד"ה התם כל היבא
כו' לפתעה פ"ו פטור עין
לקמן קב ע"ה א"ח מדיה
והואיל:

מוסף תוספות

א. מהאי טעמא נמי.
תוס' הל"ש ב. מתחלת
אובע לוקח אובע. מוס'
הל"ש ג. ואת' ולימא
מירי דהוה אמוציא וכו'.
תוס' הל"ש ד. לפי שכן
דרך בני קהה. שצ"א.
ו. י"ל שאינו חתם (הדרין).
תוס' הל"ש ה. ויתדות
סמון לאהלים כו' שלא
יחופו בתם בני אדם.
תוס' הל"ש ו. על פלוגתא
דר' אליעזר ורבנן. מוס'
הל"ש ז. הרשות הרבים.
תוס' הל"ש ח. לרבנן
דכרמלית היא. רש"י.
י. דכרמלית שחור ויתדות
אצל אשלים. תוס' הל"ש.
א. שריו מחולק מאלו
דבאמרינן בסמוך (לקמן)
ז. רש"י. יב. הכמים.
תוס' הל"ש יג. וכמו
שפירשי' ז"ל (בר"ה לא
עירבו). רש"י. יד. פיט
ז"ל לעיל ז. מלשון
יער וכרמל (ישעיה י'
שאינו הילוך חזיר לרבים,
ואחרים פירשו נפשי"מ
להרמ"ס על מנע', וכן
צמי הר"ן על ה"ק)
שהיא כארמלית כאשר
שהלך בעלה למדינת הים
שאנה לא פניה ולא
בביתו כולן זה אינו לא
רשות היחיד ולא רשות
הרבים. (אבל). רש"י.
טו. צמון' הל"ש ויעטי' א'
אמא' מילא'.

רבי' נסים גאון

מתקוף לה רב פפא הניחא
לרבנן דאמרי צדי רשות
הרבים לאו כרשות הרבים
דאמו, אלא לר' אליעזר
דאמו כרשות הרבים דאמו
מאי איבא למימר.
(ופלוגתא) דר'
אליעזר ורבנן במסכת
עירובין בפרק כל גגות העיר
(דף צד) דמנן חצר שפרכה
לרה"י המכניס מתוכה
לרה"י או מרה"י לתוכה
חייב דברי ר' אליעזר
והכמים אמריס מתוכה

ובטל אלף רה"י ואלף רשות הרבים: ועצד שלא יעול כו'. דמנולו צדיקורי צצנת החתלה לגרוס
לחילת רה"י ללקולי ולחפוקי להדיא מרה"י לרה"י: משמש שסי רשויות. פעמים שהיה משמשת
בגדר גבוה י' ורחב ד' הוה רה"י גמור, זו היא למעוטי הא רחבי' ור"ה מ"י שיש לו ב' בתים בשני צדי רה"ר
לדי' ומרה"ר לתוכה פטור, ואמרינן בגמ' ואיבעי תימה בצדי רה"ר קמפילגי דר' אליעזר סבר רה"ר דאמו, ורבנן
סברי צדי רשות הרבים לאו כרה"ר דאמו.

לפי שאינו רחב ד' כדמפרש לקמן [מ:] ובטל אלף רה"י ואלף רשות הרבים: ועצד שלא יעול כו'. דמנולו צדיקורי צצנת החתלה לגרוס
לחילת רה"י ללקולי ולחפוקי להדיא מרה"י לרה"י: משמש שסי רשויות. פעמים שהיה משמשת
בגדר גבוה י' ורחב ד' הוה רה"י גמור, זו היא למעוטי הא רחבי' ור"ה מ"י שיש לו ב' בתים בשני צדי רה"ר
לדי' ומרה"ר לתוכה פטור, ואמרינן בגמ' ואיבעי תימה בצדי רה"ר קמפילגי דר' אליעזר סבר רה"ר דאמו, ורבנן
סברי צדי רשות הרבים לאו כרה"ר דאמו.